

מ"ת 28601/02/19 - מדינת ישראל נגד מחמד אבו סבילה

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 28601-02-19 מדינת ישראל נ' אבו סבילה (עציר)
תיק חיצוני: 53862/2019

בפני כבוד השופטת נועה חקלאי
מבקשת מדינת ישראל ע"י ב"כ מתמחה ישראל חזן
נגד
משיב מחמד אבו סבילה (עציר) ע"י ב"כ עו"ד אוזן

החלטה

1. בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, על פי הקבוע בסעיף 21(א) לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים] תשנ"ו - 1996.
 2. כנגד המשיב ושני מעורבים נוספים, יאסר אבו סבילה (להלן יאסר) ונואף אבו סבילה (להלן- נואף) הוגשו כתבי אישום המייחסים לכל אחד מהם גניבת בקר וקשירת קשר לפשע, בניגוד לסעיפים 384א(2) ו- 499א(1) לחוק העונשין. המשיב ויאסר הועמדו לדין בכתב אישום משותף בת"פ 28616-02-19, בעוד נואף הועמד לדין בכתב אישום נפרד בתיק 28599-02-19.
 3. על פי עובדות כתב האישום המיוחס למשיב, ביום 3.2.19 בין השעות 9:00-13:00 הגיעו נואף ויאסר למתחם הכבשים של המתלון, וגנבו ממנו, בדרך שאינה ידועה 14 טלאים ששהו בדיר של המתלון. שווי כל טלה מוערך בסך של 1100-1200 ₪. בשעה 12:57 שוחח המשיב עם נואף. נואף עדכן אותו כי 5 מתוך 14 הטלאים מסומנים בסימן T באוזן, המשיב אישר לנואף להשאיר אצלו את הטלאים ושאל יבואו הוא יגיד שהוא קנה אותן בשוק. בהמשך קיימו המשיב, יאסר ונואף שיחות שמטרתן למכור את הטלאים. הטלאים אותרו באותו היום במתחם המרעה של המשיב. בשל כך יוחסו למשיב עבירות של גניבת בקר וקשירת קשר לפשע.
 4. ב"כ המשיב חלקה על קיומן של ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות למשיב.
- ב"כ המשיב לא חלקה על כך שקיימות ראיות לכאורה להוכחת העובדה שנגנבו טלאים ושהטלאים הגנובים נמצאו בשטח המרעה של המשיב, ואכן לעניין זה יש די ראיות בתיק, למשל הודעותיו של המתלון (מסמכים 2,8), הודעתו של נזאר מחריק (מסמך 7), דוחות של השוטרים שמצאו את הטלאים בדיר של המשיב (למשל מסמכים ד, טו ואחרים).
- ב"כ המשיב אף לא חלקה על קיומן של ראיות לכאורה לכך שהמשיב אכן היה צד לשיחות שתועדו בהאזנת סתר, שיחות בינו לבין אחיו נואף. (ראו בעניין זה מסמך של השוטר נאיל אבו רביע מיום 13.2.19 אשר ביצע השוואת קולות וקבע כי הקול המיוחס למשיב בהאזנת הסתר זהה לקולו בחקירה. ראו גם הודעתו של נואף - מסמך 12 ש' 264, 347, 399, 438, 570, 617 אשר מאשר כי שיחות 200, 203, 207, 209, 217, 220 נערכו בינו לבין המשיב).

אלא שב"כ המשיב טענה כי אין כל ראיה בתיק החקירה לכך שהמשיב קשר קשר לביצוע פשע, אף אין כל ראיה לכך שהמשיב נטל חלק בגניבת הבקר. לדבריה, לכל היותר קיימות ראיות לכאורה לכך שהמשיב קיבל לידיו, לאחר מעשה, טלאים שהושגו בפשע, וגם ביחס לעבירה זו טענה שעוצמת הראיות לכך שידע שהושגו בפשע - נמוכה, זאת לדבריה בשים לב לכך שעל פי השיחה שנקלטה בהאזנת הסתר (שיחה 198) המשיב שאל את נואף מאיפה הטלאים ונואף אמר לו שמצא אותם.

לדבריה שקריו של המשיב במשטרה הם משום שקלט בחושיו שאחיו, נואף, הסתבך, ולא רצה לגרום לו נזק, ועל כן אין בשקרו כדי לחזק הראיות נגדו.

5. ב"כ המבקשת מצידה לא טענה כי המשיב נכח בזירת הגניבה, (ואכן מדוח מחת"ק (מסמך עב) עולה כי הטלפון של המשיב לא אוכן באיזור הגניבה בשעת הגניבה), ב"כ המבקשת אף לא הציגה שיחות טלפון שהתקיימו בין המשיב לאחיו נואף או עם יאסר בטרם הגניבה או במהלכה, אלא שטענה כי די בעובדה שהטלאים הגנובים נמצאו בשטח המרעה של המשיב, בשיחות הטלפוניות שניהל עם נואף לאחר הגניבה, ובשקרו בחקירה, כדי לבסס תשתית ראייתית מספקת לביצוע העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום.

ראיות לכאורה לקבל טלאים שהושגו בפשע

6. באשר לשאלה האם קיימת תשתית ראייתית לכאורית מספקת לכך שבעת קבלת הטלאים, ידע המשיב כי הם גנובים - התשובה לטעמי היא חיובית. די בשיחות 198, 200, 203 כדי לבסס את התשתית הראייתית בעניין זה.

להלן חלק משיחה 198:

"נואף: אתה לא צריך אותן לא צריך.

המשיב: למה?

נואף: מסומנות הבהמות מסומנות.

המשיב: של ערבים?

נואף: לא הוא חווה חווה לא יודע חווה של ערבים היא

המשיב: כן

נואף: מצאתי אותן בחוץ אני ולא ראיתי רק עכשיו שהן מסומנות.

המשיב: לה ולכן תיקח אותן?

נואף: רוצה לסדר אותן למישהו אחר שיקח אתן מה אני אעשה.

....

המשיב: באלוהים הייתי רוצה לקחת אותן הבנת?

נואף: רק אם תוסיף להן...

המשיב: כאילו מה הפחד שיבוא מישהו אחריהן?

נואף: אף אחד הוא מבחינה שיבוא, אף אחד לא יבוא אחריהן אבל אתה יודע שהן יגדלו אלה רק לצורך החזקה.

המשיב: בסדר, אין בעיה שים אותן אצלי אם באים אני אגיד אני אגיד לו קניתי מהשוק.....

....

המשיב: טוב בסדר תיקח אותן הביתה תשים לי אותן בבית ואל תתן לאף אחד לראות אותך.

נואף: טוב.

המשיב: בסדר.

נואף: בסדר.

המשיב: תשים לי אותן בבית ואני יותר מאוחר שאחזור הביתה אינשאללה אארגן לכם את הכסף.
נואף: טוב בסדר."

להלן חלק משיחה 200:

"המשיב: אני אומר שאתה שם אותן אצלי תיזהר שאף אחד לא יראה אותך, בסדר?
נואף: טוב, בסדר.

המשיב: אף לא בן של יום. בסדר?

נואף: לא אתן לאף אחד לראות אותן.

....

המשיב: אל תתן לאף אחד לראות אותך שאתה מביא חלב או משהו.
נואף: לא לא.

להלן חלק משיחה 203:

"נואף: רק חמש מסומנות מהן.

המשיב: טוב בסדר לא בעיה. שמת אותן אצלי?

נואף: כן. ואני הולך להביא להן חלב.

המשיב: בסדר. אל תתן לאף אחד לראות אותן.

נואף: לא לא אף אחד. אני הלכתי אני.

המשיב: בסדר בסדר יאללה."

גם משיחות נוספות שבתיק, שהתנהלו בין השניים לאחר שהגיעה המשטרה למקום יש כדי לבסס את התשתית הראייתית הלכאורית לכך שהמשיב ידע שהטלאים גנובים (שיחות 207, 208, 209, 217, 220, 240).
בתיק החקירה קיים דוח (מסמך כט) ממנו ניתן ללמוד שביום 3.2.19 בשעה 14:27 שלח נואף למשיב צילום של הטלאים. ובאותו יום בשעה 21:31 שלח לו את הודעה 240.

7. המשיב בחקירותיו במשטרה מסר גרסאות שקריות באשר לאופן בו הגיעו אליו הטלאים, שקרים שיש בהם כדי לחזק את התשתית הראייתית הלכאורית בעניין זה.

כך למשל: בתיק הודעתו של המשיב מיום 4.2.19 (מסמך 5). מסר כי הילדים שלו התקשרו אליו בצהרים לעבודה ומסרו שיש טלאים ליד חבילות הקש והם הכניסו את הטלאים לתוך הגדר. טען שהיה כל היום בעבודה. לא גנב הטלאים. לא זוכר אם דיבר יום קודם לכן עם אחיו נואף.

בתיק הודעתו של המשיב מיום 6.2.19 (מסמך 11). מסר שהילדים שלו מצאו טלאים ליד חבילות הקש והוא אמר להם לבדוק ולשאול את השכנים אם זה שלהם. לא זוכר מתי דיבר עם נואף, לא זוכר אם דיבר איתו ביום שהמשטרה מצאה את הטלאים. הכחיש שקיבל את הטלאים מנואף.

בתיק הודעתו של המשיב מיום 10.2.19 (מסמך 14) במסגרתה שמר על זכות השתיקה

ראיות לכאורה לעבירת הגניבה

8. באשר לשאלה האם קיימת תשתית ראייתית לכאורית מספקת לביצוע העבירה של גניבת הטלאים על ידי המשיב, לטעמי התשובה לכך שלילית.

כפי שעולה מהראיות בתיק, בעת ביצוע הגניבה המשיב לא היה כלל במקום הגניבה, ועל כך אין מחלוקת. לטענת ב"כ המשיב ולפי האינדיקציות שבתיק היה באותה עת במקום עבודתו במפעלי רותם.

בעת הגניבה אף אין אינדיקציה לכך שהמשיב היה בקשר טלפוני עם נואף או עם יאסר או עמד עימם בקשר בכל דרך אחרת.

אין בתיק כל תשתית ראייתית לכך שהמשיב נטל חלק בשלב הגניבה.
יש כאמור ראיות לכאורה לכך שקיבל לחזקתו את הטלאים הגנובים לאחר שהגניבה הושלמה.

ראיות לכאורה לעבירה של קשירת הקשר

9. באשר לעבירה של קשירת הקשר: כאמור, קשירת הקשר הנטענת בכתב האישום אינה מסתכמת רק ביחס לשלב של גניבת הטלאים, אלא הקשר כלל גם את שלב מכירת הטלאים הגנובים.

10. צודקת ב"כ המשיב כי אין בתיק כל ראיה ישירה הקושרת את המשיב לקשירת הקשר, אין ראיה ישירה לתכנון מוקדם - לא תכנון מוקדם של גניבת הטלאים ואף לא תכנון מוקדם של ניסיון מכירתם.

אין בתיק שיחות טלפון בין המשיב לבין האחרים, מאותו היום בו בוצעה הגניבה, בשלב שקדם לגניבה, אין ראיות לתקשורת באמצעי אחר, כאמור המשיב אף לא נכח במקום הגניבה.
אף אין כל ראיה לכך שהמשיב ביצע שיחות שמטרתן לבצע מכירה של הטלאים (למעט השיחות שניהל עם נואף-שיחות שמטרתן לא מכירה הטלאים אלא קניית הטלאים).

11. על אף העדר ראיות ישירות לקשירת הקשר, על פי הפסיקה ניתן להוכיח את העבירה של קשירת הקשר אף שלא בראיות ישירות, אלא ניתן להסיק את דבר קיומו של הקשר מאירועים מאוחרים, במידה שיש בהם כדי ללמד על הקשר שקדם להם. ראו ע"פ (עליון) 3338/99 **דמיאן פקוביץ נ' מדינת ישראל** (20.12.2000) (בעמ' 714).

12. ספק בעיני אם הנסיבות שבתיק מלמדות על כך שלמשיב היה חלק בקשירת הקשר לגניבת הטלאים או למכירתם. ויודגש, מהראיות עולה כי למשיב הוא הקונה, לא המוכר.

בשים לב למפורט בשיחה 198 ממנה עולה כי נואף אמר למשיב שמצא את הטלאים (ולא שגנב אותם), והשיחות שניהלו המשיב ונואף היו בעניין המחיר בו יקנה המשיב מנואף את הטלאים, ספק רב אם ניתן ללמוד מכך על קשירת קשר לגניבת הטלאים או למכירתם. הרושם שמתקבל משיחה זו, הינה כי לכאורה החלטתו של המשיב לרכוש את הטלאים היתה ספונטנית, תוך כדי השיחה.

זאת ועוד, גם האינדיקציות האחרות בתיק, ובפרט שיחות 199 ו- 202 שהתנהלו בין נואף לבין יאסר מלמדות כי לכאורה, ההכנסות ממכירת הטלאים יחולקו שווה בשווה בין יאסר לנואף, ויאסר אף מציין בפני נואף כי אם המשיב לא ישלם, הוא יקח ממנו את הטלאים וכי אם נואף יתן לו הנחה, אז שווי ההנחה ירד מחלקו של נואף.

13. יש לציין כי מעיון בחומר החקירה נותרו מספר שאלות שלא מצאתי להן תשובות: כך למשל שיחה 198 נפתחת בכך שהמשיב מתקשר לנואף ואומר לו שהוא ראה את התמונה. (ניתן להבין שראה את תמונת הטלאים). אין בתיק כל אינדיקציה הכיחד הגיעה אליו התמונה. אין זכר לאותה התמונה בתיק. אמנם יש אינדיקציה בתיק לכך שנואף שלח תמונה למשיב באותו היום בשעה 14:27, אך אין אינדיקציה לכך שהמשיב קיבל תמונה או שנואף או יאסר שלחו לו תמונה לפני שעת השיחה ביניהם (12:57). עיון בקובץ המחת"ק אשר שמור בדיסק שמצוי בתיק

מלמד שבימים שקדמו לגניבה היו בין המשיב לבין אחיו נואף שיחות טלפון כמעט מדי יום, שאורכן שניות ספורות. (אין כל אינדיקציה לתוכן השיחות). ביום של הגניבה, השיחה הראשונה ביניהם היתה כשנואף התקשר אל המשיב בשעה 12:54.

כאמור אין בתיק כל נתון המלמד על מעורבות של המשיב בפרשה בטרם קיבל בשעה 12:54 טלפון מנואף. 14. אני סבורה כי אין די בנתונים שלעיל, כדי לבסס תשתית ראייתית לכאורית לעבירה של קשירת הקשר על ידי המשיב. גם אם קיימות ראיות נסיבתית שניתן להסיק מהן קשירת קשר לביצוע פשע, הרי שעוצמתן מאוד חלשה.

לסיכום

15. בתיק תשתית ראייתית לכאורית בעוצמה גבוהה מאוד לכך שהמשיב החזיק בשטחי המרעה שבבעלותו בטללים גנובים שהושגו בפשע, טללים אותם קיבל מאחיו נואף.

ישנה תשתית ראייתית לכאורית מספקת לכך שידע שהטללים הושגו בפשע (סעיף 411 לחוק העונשין).

אין תשתית ראייתית לכאורית מספקת לכך שנטל חלק בגניבת הטללים.

יש תשתית ראייתית נסיבתית לעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע, עוצמתה מאוד חלשה, ולטעמי אינה מגיעה כדי תשתית ראייתית לכאורית מספקת כדי לבסס הרשעה בעבירה זו.

16. בשים לב למכלול הנתונים, אני סבורה שקיים סיכוי סביר לכך שבסוף ההליך הפלילי תוכח אשמתו של המשיב בעבירה של קבלת טללים שהושגו בפשע.

17. חלקו של המשיב בפרשה הוא משני ביחס לחלקם של נואף ויאסר. על פי חומר הראיות נואף הוא הדמות החיה בקשירת הקשר, הוא היה הגורם הפעיל בביצוע הגניבה ביחד עם יאסר, והוא היה הגורם הפעיל בשלב מכירת הטללים למשיב, הוא זה שהביא את הטללים לדיר של המשיב והוא אף זה אשר נכח במקום בו הוחזקו הטללים הגנובים בעת הגעת המשטרה.

עילת מעצר

18. קיימת עילת מעצר וזאת בשל המסוכנות הנשקפת מן המשיב.

עילת המעצר בנסיבותיו של המשיב היא גבולית:

המסוכנות הנשקפת מן המשיב היא ברף הנמוך, זאת בשים לב לכך שעסקין בעבירות רכוש שאינן מן החמורות, בשים לב לעוצמת הראיות ביחס לחלקו של המשיב, בשים לב שלכאורה אין אינדיקציה לתכנון מוקדם או תחכום בכל הנוגע לחלקו של המשיב.

מסוכנותו של המשיב כפי שנלמדת מעברו אף היא ברף הנמוך. למשיב שהינו יליד 1987 הרשעה יחידה שהתיישנה,

בעבירה של החזקת נכס חשוד כגנוב, עבירה משנת 2009.

19. המשיב שוהה במעצר מזה 3 שבועות.

אני סבורה כי די היה בתקופה זו כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו. אני סבורה כי די היה במעצר זה כדי להבהיר למשיב את המחיר שישלם במידה ויבחר לחזור ולבצע עבירות.

20. ב"כ המשיב הציגה לעיוני מסמך ממעסקיו של המשיב.

מהמסמך עולה כי המשיב עובד בחברת מתכת שדי בע"מ מזה למעלה משלוש שנים, אחראי צוות עובדים, מסור, חרוץ, עובד מצטיין, חיוני למפעל, בעל יחסי אנוש מעולים, עובד לשביעות רצונו המלאה של המעסיק ותורם לאווירה חיובית ונעימה במקום העבודה.

21. נוכח כל האמור, ומאחר שלהערכתי המסוכנות הנשקפת מן המשיב היא ברף הנמוך, ודי היה בתקופת המעצר שריצה כדי לאיינה, אני סבורה כי ניתן להורות על שחרורו של המשיב בתנאים שיבטיחו התייצבותו לדיונים.

22. נוכח האמור אני מורה על שחרורו של המשיב בתנאים כדלקמן:

- א. המשיב יפקיד סך של 3,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור וכתנאי לשחרור.
- ב. המשיב ימציא ערבות עצמית על סך של 5,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור וכתנאי לשחרור.
- ג. תחתם ערבות צד ג' על סך של 5,000 ₪, על ידי סלאח אבו סבילה ת.ז. 037230349, להבטחת תנאי השחרור וכתנאי לשחרור.
- ד. המשיב יהיה זמין בטלפון 052-6451676 המשיב יתייצב לכל הדיונים בעניינו. מוסבר למשיב כי התייצבות לדיונים הינה תנאי מתנאי השחרור, ואי התייצבות יכול ותביא למעצרו.

18. בכפוף לקיום התנאים שנקבעו לעיל, ישוחרר המשיב ממעצרו.

לא הומצאה הערובה - יובא המשיב בפני, ובהעדרי בפני שופט תורן, תוך 48 שעות מעת מתן החלטתי.

19. המזכירות תנתב את התיק העיקרי אל כב' הש' טל לחיאני שהם. על המשיב להתייצב לדיון מקדמי בפני כב' הש' טל לחיאני שהם ביום 16.4.19 בשעה 11:30 בבית משפט השלום באשקלון. התייצבות חובה. תשומת לב המשיב כי לא יקבל הזמנה נוספת לדיון וכי החלטה זו מהווה הזמנה כדיון.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, 24.2.19 יט אדר א תשע"ט במעמד הצדדים.